

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 november 2019 met nummer RvVb-A-1920-0269
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0672-A

Verzoekende partij	Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van Antwerpse Gemeenten (ISVAG) vertegenwoordigd door advocaat Patrick VAN DER STRATEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 210A, bus 10
Verwerende partij	het VLAAMSE GEWEST vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Thomas QUINTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none"> 1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente AARTSELAAR 2. de heer Ronald VERELST 3. mevrouw Chantal DE CAUWER 4. de heer Dirk 's JONGERS 5. de heer Reinhard VANDEKERCKHOVE vertegenwoordigd door advocaten Tom MALFAIT en Astrid CROES met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 11 april 2019 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2019.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een omgevingsvergunning geweigerd voor de bouw en de exploitatie van een nieuwe afvalenergiecentrale op de percelen gelegen te 2610 Wilrijk, Boomsesteenweg 1000, met als kadastrale omschrijving afdeling 44, sectie D, nrs. 110F, 110G, 125G, 125K, 125M en 125N.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 17 juni 2019 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partijen met een beschikking van 28 juni 2019 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 15 oktober 2019.

Advocaten Patrick VAN DER STRATEN en Tinneke HUYGHE voeren het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Thomas QUINTENS voert het woord voor de verwerende partij. Advocaten Tom MALFAIT en Astrid CROES voeren het woord voor de tussenkomende partijen.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De zaak heeft betrekking op een site van een bestaande afvalverbrandingsinstallatie gelegen aan de Boomsesteenweg te Wilrijk.

Op 29 mei 2018 verleent de verwerende partij voor deze site een omgevingsvergunning voor het verder exploiteren na verandering en uitbreiding van een afvalverwerkingsinstallatie en uitbouw van een warmtenet. Een aantal van de tussenkomende partijen hebben hiertegen beroep ingesteld bij de Raad. De zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1819-RvVb-0802-A.

2.

De verzoekende partij dient op 5 oktober 2018 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “*nieuwe afvalenergiecentrale ISVAG*” op dezelfde site als de bestaande afvalverbrandingsinstallatie.

De aanvraag omvat naast het oprichten van een nieuwe afvalenergiecentrale, tevens nog een aantal andere stedenbouwkundige handelingen, waaronder het vellen van bomen, het verbouwen van het moutfiltergebouw, het slopen van een loods, nieuwe verhardingen en een aantal reliëfwijzigingen. Daarnaast omvat de aanvraag de exploitatie van een nieuwe afvalenergiecentrale en de bijstelling inzake uren van aanvoer van afvalstoffen en groenscherm.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Antwerpen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut, natuurgebied, agrarisch gebied, industriegebied en reservatiestreek.

De percelen liggen ook binnen de afbakeningslijn van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen’, goedgekeurd op 19 juni 2009, maar niet binnen een deelplan van dit uitvoeringsplan.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 november 2018 tot en met 9 december 2018, worden 1.664 bezwaren ingediend. Ook de eerste tot vierde tussenkomende partijen dienen een bezwaarschrift in.

De afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en – projecten (Ruimte) van het Departement Omgeving adviseert op 4 januari 2019 ongunstig en stelt onder meer het volgende:

“ ...

Functioneel – verenigbaarheid – verweving – relatie

Overwegende dat de Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van Antwerpse Gemeenten (afgekort als ISVAG) een verbrandingsinstallatie exploiteert voor de verwerking van niet-recycleerbaar huishoudelijk afval;

Overwegende dat de projectsite gelegen is op een terrein aan de Boomsesteenweg; dat op het terrein een bestaande verbrandingsoven aanwezig is; dat de bouw van de afvalenergiecentrale die voorwerp uitmaakt van huidige aanvraag tot omgevingsvergunning ter vervanging van de bestaande installatie dient; dat de sloop van de huidige installatie geen voorwerp uitmaakt van huidige aanvraag;

Overwegende dat de aanvraag eveneens de aanleg van een warmtenet inhoudt vertrekkende vanuit de nieuwe installatie en aansluitend op het reeds vergunde warmtenet komende van de bestaande installatie en lopende tot aan de noordelijke perceelsgrens; dat het warmtenet zich ondergronds bevindt en de ruimtelijke impact hiervan bijgevolg verwaarloosbaar is;

Overwegende dat de aanvraag in strijd is met artikel 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dat stelt dat een vergunning wordt geweigerd als het aangevraagde onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening; overwegende dat wanneer het vergunningverlenende bestuursorgaan van oordeel is dat het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden kan het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning afleveren;

Overwegende dat als finaliteit van huidige aanvraag een situatie wordt gecreëerd waarbij de bestaande verbrandingsoven en een nieuwe afvalenergiecentrale beide tesamen op de projectsite aanwezig zullen zijn; dat de aanvrager/exploitant in de aanvraag tot omgevingsvergunning vermeldt dat “na realisatie en ingebruikname van de nieuwe installatie zal een afbraakvergunning voor de bestaande installatie worden gevraagd”; dat dit, in geval een omgevingsvergunning wordt verleend voor huidige aanvraag, er geen enkele rechtszekerheid is dat de bestaande verbrandingsinstallatie in de toekomst zal verdwijnen;

dat de verplichting tot het slopen van de bestaande verbrandingsinstallatie niet als voorwaarde aan een eventuele omgevingsvergunning kan worden gekoppeld aangezien deze voorwaarde niet voldoet aan artikel 74 van het Decreet betreffende de omgevingsvergunning; dat dit artikel het volgende bepaalt:

“Alle voorwaarden zijn voldoende precies en redelijk in verhouding tot het vergunde project. Ze kunnen worden verwezenlijkt door toedoen van de aanvrager, bouwheer, gebruiker of exploitant.”; dat de voorwaarde tot sloop van de bestaande installatie niet kan verwezenlijkt worden door enig toedoen van de aanvrager aangezien deze sloop valt onder de vergunningsplicht er bijgevolg een bijkomende beoordeling noodzakelijk is van de vergunningverlenende overheid; dat deze beoordeling op basis van de stukken aangeleverd in huidige aanvraag niet kan uitgevoerd worden;

Overwegende dat aangegeven op het document met als naam “07 BEL045 nieuwe verhardingen” in de bestaande situatie de totale oppervlakte aan verharde en bebouwde delen 20.018 vierkante meter omvat;

dat de oppervlakte aan bijkomende verharding en bebouwing ten gevolge van de aanvraag 34.660 vierkante meter omvat; dat de verhardings- en bebouwingsgraad meer dan verdubbeld; dat in totaliteit een oppervlakte van 54.680 vierkante meter bebouwde en verharde oppervlakte wordt gecreëerd op de projectsite; overwegende dat juridisch gezien een onaanvaardbare ruimtelijke situatie wat betreft bouwdichtheid wordt gecreëerd

ondanks het feit dat de aanvrager/exploitant aangeeft de bestaande verbrandingsoven te zullen slopen na ingebruikname van de nieuwe installatie; dat bovendien deze sloop op zich onderhevig is aan de vergunningsplicht en bijgevolg niet kan opgelegd worden in een voorwaarde; dat op heden er geen enkele wettelijke garantie is op een kwalitatieve toekomstige invulling van de projectsite;

Overwegende dat de bestaande installatie een gemiddelde bouwhoogte heeft van 35 meter en de bestaande schouw circa 60 meter; overwegende dat de architecturale schil die de nieuwe installaties zal omgeven aanzienlijk groter zal zijn dan de bestaande installaties; dat de maximale hoogte van de schil circa 65 meter boven het maaiveld bedraagt en de nieuwe schouw 100 meter; dat de footprint van de nieuwe installatie globaal genomen een rechthoek omvat met afgeronde westelijke kant; dat de lengte circa 204 meter bedraagt en de breedte gemiddeld 49 meter; dat sommige van de aanwezige bebouwing in de omliggende bedrijvenszone over een ruime footprint beschikken, maar geen van deze gebouwen een bouwhoogte hebben van een 60-tal meter zelfs niet bij benadering; dat de maximale gemiddelde bouwhoogte van de omliggende gebouwen rond de 10 à 12 meter bedraagt, zijnde bedrijfsloodsen en industriële gebouwen met één of twee bouwlagen en plat dak; dat de combinatie van de zeer omvangrijke footprint en de afwijkende bouwhoogte van de nieuwe afvalenergiecentrale ten opzichte van de in de buurt aanwezige gebouwen een manifeste schaalbreuk tot gevolg heeft met de omliggende bebouwde omgeving; Overwegende dat de gevraagde handelingen functioneel onaanvaardbaar zijn aangezien een situatie wordt gecreëerd waarbij er twee installaties ruimtelijk op de site aanwezig zullen zijn; dat ondanks het feit dat aanvrager/exploitant aangeeft de bestaande verbrandingsoven in de toekomst te zullen slopen, de vergunningverlenende overheid geen wettelijke basis heeft om deze sloop te koppelen aan huidige aanvraag; dat bovendien de vergunningverlenende overheid zich geen beeld kan vormen van de toekomstige invulling van de projectsite laat staan een beoordeling ten gronde van de situatie na de sloop van de bestaande verbrandingsoven kan uitvoeren;

Overwegende dat er geen eenduidige informatie beschikbaar is in de aanvraag met betrekking tot de periode gedurende wanneer de bestaande installatie en de nieuwe installatie tesamen zullen werken voor wat betreft de testfase van de nieuwe installatie; dat de enige informatie die aangeleverd wordt hieromtrent het volgende betreft in het project-MER:

...

Duurzaamheid

Overwegende dat duurzaam ruimtegebruik inhoudt dat rekening wordt gehouden met de meest optimale planmatige invulling van een gebied, onder andere in functie van de kwetsbaarheid en de draagkracht van het gebied; dat artikel 1.1.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) stelt dat duurzaamheid een onderdeel vormt van de goede ruimtelijke ordening; Overwegende dat de nieuwe waterpoel zich bevindt op een plek die in de toekomst een potentiële natuurverbinding kan vormen tussen de open ruimte aan de oostelijke zijde van de A12 en de site van ISVAG aan de westelijke zijde langsheen de Grote Struisbeek; dat het volgende in het project-MER is opgenomen:

...

Overwegende dat door de afbraak van de bestaande afvalverbrandingsoven inclusief de toekomstige herinrichting van de vrijgekomen projectsite niet mee op te nemen in huidige aanvraag, de vergunningverlenende overheid geen beoordeling ten gronde van de projectsite in haar geheel kan uitvoeren; dat bijgevolg de mogelijkheid tot de herlokalisatie van de waterpoel en de wijze waarop dit ruimtelijk kan plaatsvinden niet kan beoordeeld worden; dat door het loskoppelen van de afbraak van dat door het loskoppelen van de

afbraak van de bestaande installatie inclusief de toekomstige omgevingsaanleg er geen garanties zijn op een duurzame ruimtelijke ordening, zoals vermeld in artikel 1.1.4. van de VCRO;
...

De gewestelijke omgevingsvergunningscommissie adviseert op 24 januari 2019 om de aanvraag te weigeren:

“ ...

Goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat in de aanvraag er verschillende dingen op de huidige site zullen worden afgebroken of verwijderd; dat de afbraak van de oude oven echter niet vervat zit in onderhavige aanvraag; dat ook geen toekomstvisie op het terrein waar de oude oven momenteel staat, in de aanvraag vervat zit;

Overwegende dat als finaliteit van huidige aanvraag dus een situatie wordt gecreëerd waarbij de bestaande verbrandingsoven en een nieuwe afvalenergiecentrale tezamen op de projectsite aanwezig zullen zijn; dat de aanvrager/exploitant in de aanvraag tot omgevingsvergunning vermeldt dat “na realisatie en ingebruikname van de nieuwe installatie zal een afbraakvergunning voor de bestaande installatie worden gevraagd”; dat in deze huidige aanvraag, er dus geen enkele rechtszekerheid is dat de bestaande verbrandingsinstallatie in de toekomst zal verdwijnen; dat de verplichting tot het slopen van de bestaande verbrandingsinstallatie niet als voorwaarde aan een eventuele omgevingsvergunning kan worden gekoppeld aangezien deze voorwaarde niet voldoet aan artikel 74 van het decreet betreffende de omgevingsvergunning; dat dit artikel het volgende bepaalt: “Alle voorwaarden zijn voldoende precies en redelijk in verhouding tot het vergunde project. Ze kunnen worden verwezenlijkt door toedoen van de aanvrager, bouwheer, gebruiker of exploitant.”; dat de voorwaarde tot sloop van de bestaande installatie niet kan verwezenlijkt worden door enig toedoen van de aanvrager aangezien deze sloop valt onder de vergunningsplicht en er bijgevolg een bijkomende beoordeling noodzakelijk is van de vergunningverlenende overheid; dat deze beoordeling op basis van de stukken aangeleverd in huidige aanvraag niet kan uitgevoerd worden;

Overwegende dat gezien de sloop op zich onderhevig is aan de vergunningsplicht, deze ook niet kan opgelegd worden in een voorwaarde;

Overwegende dat juridisch gezien een onaanvaardbare ruimtelijke situatie wat betreft bouwdichtheid wordt gecreëerd ondanks het feit dat de aanvrager/exploitant aangeeft de bestaande verbrandingsoven te zullen slopen na ingebruikname van de nieuwe installatie; dat op heden er geen enkele wettelijke garantie is op een kwalitatieve toekomstige invulling van de projectsite;

Overwegende dat duurzaam ruimtegebruik inhoudt dat rekening wordt gehouden met de meest optimale planmatige invulling van een gebied, onder andere in functie van de kwetsbaarheid en de draagkracht van het gebied; dat artikel 1.1.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) stelt dat duurzaamheid een onderdeel vormt van de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de nieuwe waterpoel zich bevindt op een plek die in de toekomst een potentiële natuurverbinding kan vormen tussen de open ruimte aan de oostelijke zijde van de A12 en de site van ISVAG aan de westelijke zijde langsheen de Grote Struisbeek; dat het volgende in het projectMER is opgenomen:

“Indien in de toekomst o.b.v. concrete plannen zou blijken dat de aanwezigheid van de infiltratie en/of buffervijver de realisatie van een nieuwe groen-blauwe verbinding in de weg zou staan, kan het gedeelte in de bestemming natuurgebied verkleind of volledig verwijderd worden. Op die manier wordt ook de potentie op natuurverbinding in de toekomst maximaal gevrijwaard. De nodige bijkomende infiltratie/buffering kan dan na de afbraak van de bestaande installatie doorgaan in de zone die vrijkomt na de afbraak. Er wordt dan ook aanbevolen om bij de herinrichting van deze zone hiervoor plaats vrij te houden. Voorwaarden hieromtrent kunnen verankerd worden in de omgevingsvergunning, of voorwerp uitmaken van een specifieke overeenkomst waarin ISVAG zich hiertoe engageert. De modaliteiten hoe dit vergund wordt, kunnen verder bepaald worden door de vergunningverlenende overheid.”;

Overwegende dat door de afbraak van de bestaande afvalverbrandingsoven inclusief de toekomstige herinrichting van de vrijgekomen projectsite niet mee op te nemen in huidige aanvraag, de vergunningverlenende overheid geen beoordeling ten gronde van de projectsite in haar geheel kan uitvoeren; dat bijgevolg onder andere de mogelijkheid tot de herlokalisatie van de waterpoel en de wijze waarop dit ruimtelijk kan plaatsvinden niet kan beoordeeld worden; dat door het loskoppelen van de afbraak van de bestaande installatie inclusief de toekomstige omgevingsaanleg er geen garanties zijn op een duurzame ruimtelijke ordening, zoals vermeld in artikel 1.1.4. van de VCRO;

11. ALGEMENE CONCLUSIE: ongunstig

Overwegende dat de aanvraag niet volledig is gezien er geen totaalbeeld kan worden bekomen van de gehele project-site en er bijgevolg niet geoordeeld kan worden of de aanvraag in overeenstemming is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding tot bestaat om de vergunning voor de aanvraag te weigeren;

Overwegende dat de bezwaren die rekening houden met bovenstaande weigeringsargumenten gegrond worden verklaard;
...

De verwerende partij weigert op 27 februari 2019 een omgevingsvergunning aan de verzoekende partij. De motieven van de beslissing luiden onder meer als volgt:

“ ...

Overwegende dat de nieuwe afvalenergiecentrale op het terrein van en aansluitend bij de bestaande verbrandingsinstallatie van ISVAG wordt voorzien:

Overwegende dat voor de bouw er verschillende zaken zullen worden verwijderd, namelijk:

- *Slopen van circa 2210 m² bestaande verhardingen;*
- *Gedeeltelijke slopen van het moutenfiltergebouw van de bestaande oven;*
- *Vellen van vier hoogstammige bomen;*
- *Verwijderen van het bestaande bufferbekken van de aanpalende industriezone en het wegnemen van de dijk die opgetrokken is tussen het bestaande bekken en het terrein van ISVAG;*
- *Slopen van een vrijstaande kleine loods achteraan de site;*

...

Overwegende dat volgens de aanvraag verschillende dingen op de huidige site zullen worden afgebroken of verwijderd; dat de afbraak van de oude oven echter niet vervat zit in onderhavige aanvraag: dat ook geen toekomstvisie op het terrein waar de oude oven momenteel staat, in de aanvraag vervat zit;

Overwegende dat bijgevolg een situatie ontstaat waarbij de bestaande verbrandingsoven en een nieuwe afvalenergiecentrale tezamen op de projectsite aanwezig zullen zijn; dat de aanvrager-exploitant in de aanvraag tot omgevingsvergunning vermeldt dat "na realisatie en ingebruikname van de nieuwe installatie zal een afbraakvergunning voor de bestaande installatie worden gevraagd"; dat in deze huidige aanvraag, er bijgevolg geen rechtszekerheid is dat de bestaande verbrandingsinstallatie in de toekomst zal verdwijnen; dat de verplichting tot het slopen van de bestaande verbrandingsinstallatie niet als voorwaarde aan een eventuele omgevingsvergunning kan worden gekoppeld, aangezien deze voorwaarde niet voldoet aan artikel 74 van het Omgevingsvergunningendecreet; dat de voorwaarde tot sloop van de bestaande installatie niet kan verwezenlijkt worden door enig toedoen van de aanvrager aangezien deze sloop valt onder de vergunningsplicht en er bijgevolg een bijkomende beoordeling noodzakelijk is van de vergunningverlenende overheid; dat deze beoordeling op basis van de stukken, aangeleverd in huidige aanvraag, niet kan uitgevoerd worden;

Overwegende dat de nieuwe waterpoel zich bevindt op een plek die in de toekomst een potentiële natuurverbinding kan vormen tussen de open ruimte aan de oostelijke zijde van de A12 en de site van ISVAG aan de westelijke zijde langsheen de Grote Struisbeek; dat het volgende in het project-MER is opgenomen:

"Indien in de toekomst o.b.v. concrete plannen zou blijken dat de aanwezigheid van de infiltratie en/of buffervijver de realisatie van een nieuwe groen-blauwe verbinding in de weg zou staan, kan het gedeelte in de bestemming natuurgebied verkleind of volledig verwijderd worden. Op die manier wordt ook de potentie op natuurverbinding in de toekomst maximaal gevrijwaard. De nodige bijkomende infiltratie/buffering kan dan na de afbraak van de bestaande installatie doorgaan in de zone die vrijkomt na de afbraak. Er wordt dan ook aanbevolen om bij de herinrichting van deze zone hiervoor plaats vrij te houden. Voorwaarden hieromtrent kunnen verankerd worden in de omgevingsvergunning, of voorwerp uitmaken van een specifieke overeenkomst waarin FSVAG zich hiertoe engageert. De modaliteiten hoe dit vergund wordt, kunnen verder bepaald worden door de vergunningverlenende overheid.";

Overwegende dat door de afbraak van de bestaande afvalverbrandingsoven en de toekomstige herinrichting van de vrijgekomen projectsite niet mee op te nemen in huidige aanvraag, de vergunningverlenende overheid geen beoordeling ten gronde van de projectsite in haar geheel kan uitvoeren; dat bijgevolg onder andere de mogelijkheid tot de herlokalisatie van de waterpoel en de wijze waarop dit ruimtelijk kan plaatsvinden, niet kan beoordeeld worden; dat door het loskoppelen van de afbraak van de bestaande installatie en de toekomstige omgevingsaanleg, er geen garanties zijn op een duurzame ruimtelijke ordening, zoals vermeld in artikel 1.1.4 van de VCRO;

Overwegende dat er bijgevolg geen totaalbeeld kan worden bekomen van de gehele project-site en er niet geoordeeld kan worden of de aanvraag in overeenstemming is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding tot bestaat om de vergunning voor de aanvraag te weigeren; dat de bezwaren die rekening houden met bovenstaande weigeringsargumenten gegrond worden verklaard,

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1.

1.1

Voorafgaand aan de openbare zitting van 15 oktober 2019 werd door de Raad aan alle partijen meegedeeld dat een ambtshalve vraag met betrekking tot de ontvankelijkheid van de tussenkomst van de eerste tussenkomende partij deel zal uitmaken van het mondeling debat op de zitting, de vraag met name of de eerste tussenkomende partij beschouwd kan worden als ‘betrokken publiek’ in de zin van artikel 2, eerste lid, 1° Omgevingsvergunningsdecreet (hierna: OVD).

1.2

In hun verzoek tot tussenkomst stellen de tussenkomende partijen dat de *“eerste belanghebbende (...) de gemeente Aartselaar (is)”* en verwijzen naar de principiële bevoegdheid van de gemeente om de bescherming van de leef- en milieukwaliteit in de gemeente te vrijwaren.

De raadsman van de tussenkomende partijen verklaart op de openbare zitting dat het college van burgemeester en schepenen kan beschouwd worden als ‘betrokken publiek’.

1.3

Op grond van artikel 105, §2, eerste lid, 2° OVD kan ‘het betrokken publiek’ een beroep instellen bij de Raad tegen een in laatste administratieve aanleg genomen uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing betreffende een omgevingsvergunning.

Artikel 2, eerste lid, 1° OVD definieert het begrip ‘betrokken publiek’ als volgt:

“elke natuurlijke persoon of rechtspersoon alsook elke vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid die gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de afgifte of bijstelling van een omgevingsvergunning of van vergunningsvoorwaarden waarbij niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht worden belanghebbende te zijn”

De eerste tussenkomende partij is geen rechtspersoon en kan evenmin beschouwd worden als een vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid. De tussenkomst is derhalve onontvankelijk.

2.

Voor het overige blijkt uit de gegevens van het dossier dat de tussenkomst van de tweede tot vijfde tussenkomende partij regelmatig is ingesteld.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 15 OVD, van de artikelen 1.1.4, 4.3.1, §1 en §2 VCRO, van artikel 2 en 3 van de motiveringswet “*al dan niet in combinatie gelezen met*” het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Eerste onderdeel

Het OVD is overeenkomstig artikel 5 van toepassing op projecten die zijn onderworpen aan de vergunnings- of de meldingsplicht op basis van een aantal decreten. Artikel 15, §3 OVD definieert een project als “het geheel dat een bouwtechnisch en functioneel geheel vormt en waarbij in voorkomend geval de exploitatie een samenhangend technisch geheel vormt”. De parlementaire voorbereiding bij artikel 15 OVD vermeldt verder expliciet dat iedere aanvraag van stedenbouwkundige handelingen als de aanvraag van een nieuw project wordt beschouwd.

In casu staat de nieuwe installatie zowel functioneel als technisch volledig los van de bestaande installatie en bestaat er geen enkel raakvlak tussen beide gebouwen. Het feit dat beide gebouwen tijdens de fase van het ‘proefdraaien’ gelijktijdig afval zullen verwerken doet hieraan geen enkele afbreuk, zoals ook blijkt uit het project-MER (pagina IV.19). De aanvraag van verzoekende partij bevat vergunningsplichtige stedenbouwkundige handelingen, met name de bouw van de nieuwe installatie, evenals voor het exploiteren van een ingedeelde inrichting. Het kan dan ook niet worden betwist dat de aanvraag een project is in de zin van het OVD, die het voorwerp kan uitmaken van een op zichzelf staande aanvraag.

Uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat de vergunningverlenende overheid meent dat ook “de afbraak van de bestaande afvalverbrandingsoven en de toekomstige herinrichting van de vrijgekomen projectsite” deel uitmaken van het project. Deze visie spoort echter niet met artikel 15 OVD.

Wat dit betreft kan worden verwezen naar rechtspraak van uw Raad die stelt dat het vergunningverlenend bestuur enkel rekening kan houden met het daadwerkelijk voorwerp van de vergunningsaanvraag (eigen markering):

...

In casu dient te worden vastgesteld dat de afbraak van de bestaande installatie geen deel uitmaakt van het aangevraagde project zodat hieromtrent dan ook geen uitspraak kan worden gedaan in het bestreden besluit.

Artikel 15, §2, lid 3 OVD voorziet een specifieke bevoegdheidsregeling voor een aanvraag die “uitsluitend het slopen van een project of het herstel van de terreinen in hun oorspronkelijke staat” als voorwerp heeft. Hieruit kan worden afgeleid dat de aanvrager geenszins verplicht is de afbraak van een bestaande installatie op de site aan te vragen samen met de oprichting van een nieuwe installatie die er noch functioneel, noch bouwtechnisch een geheel mee vormt. De sloop van de bestaande installatie is daarnaast een vergunningsplichtige stedenbouwkundige handeling, zoals uitdrukkelijk wordt gesteld

in het bestreden besluit. Ook de afbraak is dus een project in de zin van het OVD, die het voorwerp kan uitmaken van een op zichzelf staande aanvraag.

Op geen enkele wijze vereist artikel 15 van het OVD dat de sloopaanvraag verdere verduidelijking biedt over de invulling van het naastgelegen deel van het terrein na de sloop. De omgevingsaanleg van het naastgelegen deel van het terrein na de sloop bevat vergunningsplichtige stedenbouwkundige handelingen, bijvoorbeeld een reliëfwijziging of de aanleg van verhardingen. Deze omgevingsaanleg is dan ook een project in de zin van het OVD, die het voorwerp kan uitmaken van een op zichzelf staande aanvraag. Het project-MER (pagina IV.19) geeft ook aan dat de verdere inrichting van de zone die vrijkomt na de sloop van bestaande installatie het voorwerp zal uitmaken van een afzonderlijk project.

Door te eisen dat de 3 vermelde projecten van verzoekende partij (bouw van de nieuwe installatie, sloop van de bestaande installatie en omgevingsaanleg) gezamenlijk worden ingediend schendt het bestreden besluit artikel 15 OVD.

Uw Raad heeft voor de invoering van het OVD overigens meermaals bevestigd dat het een aanvrager in principe vrij staat om een bepaald project op te splitsen in meerdere deelprojecten en voor elk van deze deelprojecten een vergunningsaanvraag in te dienen. Verzoekende partij heeft eenvoudig van haar principiële vrijheid, die wordt bevestigd in artikel 15 OVD, gebruik gemaakt. Er is geen sprake van een kunstmatige opdeling of ‘saucissoneren’ van een project, aangezien uit het project-MER duidelijk blijkt wat de volgende projecten zullen zijn.

Een tweede onwettigheid in verband met de opsplitsing van het ‘totaalproject’ in verschillende projecten is volgende motivering uit het bestreden besluit (eigen markering):

...

Deze stelling, die er in essentie op neerkomt dat het onmogelijk is de overeenstemming van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening te toetsen voor de ganse projectsite, is feitelijk foutief. Uit zowel de verantwoordingsnota als het project-MER blijkt afdoende wat het toekomstige totaalbeeld van de projectsite is: de nieuwe installatie en bijhorende natuurlijke waterpoel zoals voorzien in de aanvraag met op de rest van het terrein – na de sloop van de bestaande installatie - een voorlopige invulling met gras, in afwachting van de definitieve invulling van het terrein die zal worden bepaald in overleg met alle actoren. Dit is het toekomstige totaalbeeld dat door alle adviesinstanties gunstig wordt beoordeeld, behalve door de afdeling GOP (Ruimte).

In het advies van de stad Antwerpen (stuk nr. 6, pagina 11-19) is zelfs expliciet een omgevingstoets van de Gemeentelijke Omgevingsambtenaar opgenomen met verwijzing naar de criteria uit artikel 4.3.1, §1 en §2 VCRO. De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening bevat o.a. volgende overwegingen in verband met ‘schaal – ruimtegebruik – bouwdichtheid – visueel-vormelijke elementen’ (pagina 12, eigen markering):

...

De door verzoekende partij gehanteerde werkwijze, waarbij de definitieve invulling van het terrein nog zal worden ingevuld in overleg alle actoren, getuigt net van een adequate invulling van de goede ruimtelijke ordening conform artikel 4.3.1, §1 en §2 VCRO en een duurzame ruimtelijke ontwikkeling conform artikel 1.1.4 VCRO. In het advies van ANB (stuk nr. 7, pagina 2-3) wordt gesteld dat “het natuurgebied waarbinnen de waterpoel/waterbuffering wordt voorzien zich binnen de actieradius van deze benodigde ontsnipperingsmaatregelen bevindt”, maar dat “er geen concrete plannen bestaand voor de ontsnippering van de A12”. De gestructureerd gefaseerde aanpak van verzoekende

partij is dan ook de enige manier om ervoor te zorgen dat het definitieve totaalbeeld van de site in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening, de duurzame ruimtelijke ontwikkeling en de onmiddellijke omgeving. Elke concrete invulling op dit moment betekent een voorafname op de toekomstige noden en besluitvorming rond de noodzakelijke ontsnipperingsmaatregelen.

Net daarom stelt het Agentschap voor als voorwaarde op te leggen dat de waterpoel binnen 2 jaar na vaststelling van de plannen wordt verplaatst, indien dit noodzakelijk zou blijken. ANB bevestigt hiermee de visie dat de waterpoel middels voorliggende aanvraag ruimtelijk op de beste locatie wordt geplaatst. Indien er in de toekomst andere inzichten zijn, kan deze poel desgevallend verplaatst worden moesten er zich betere scenario's voordoen. De vergunningsaanvraag dient echter te worden beoordeeld binnen haar contouren, zoals ook vastgesteld door uw Raad in de hierboven aangehaalde rechtspraak. Binnen de afgebakende contouren van de vergunningsaanvraag dient gesteld dat ze conform artikel 4.3.1, §2 VCRO kan worden gebracht.

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in het bestreden besluit is dan ook in strijd met artikel 4.3.1, §1 en §2 VCRO en artikel 1.1.4 VCRO, in combinatie gelezen met het materiële motiveringsbeginsel en artikel 2 en 3 van de Motiveringswet. De vergunningverlenende overheid heeft bovendien op onzorgvuldige wijze en in tegenspraak met het zorgvuldigheidsbeginsel geen rekening gehouden met het feit dat de definitieve invulling van de site op dit moment onmogelijk is bij gebreke aan een concrete visie voor de ontsnippering van de A12, zoals nochtans blijkt uit het advies van ANB.

Minstens bevat het bestreden besluit een tegenstrijdigheid door enerzijds te stellen dat er “geen totaalbeeld kan worden bekomen van de gehele project-site” en anderzijds dat “een situatie ontstaat waarbij de bestaande verbrandingsoven en een nieuwe afvalenergiecentrale tezamen op de projectsite aanwezig zullen zijn”. Worst case, als wordt aangenomen dat enkel de huidige aanvraag deel uitmaakt van het totaalbeeld (quod non), moet de vergunningverlenende overheid de situatie die zij zelf omschrijft als het totaalbeeld (bestaande en nieuwe installatie samen aanwezig op de site) beoordelen. Het is tegenstrijdig om eerst een invulling te geven aan het totaalbeeld van de site om vervolgens te stellen dat het totaalbeeld niet aan de goede ruimtelijke ordening kan worden getoetst. Een tegenstrijdige motivering, zoals in casu, vormt een inbreuk op het materiële motiveringsbeginsel en artikel 2 en 3 van de Motiveringswet.

Daarbij kan worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat de Minister op 29 mei 2018 (stuk nr. 3) wel een omgevingsvergunning verleent die voorziet in een partiële aanleg van een warmtenet, met name enkel op de terreinen van ISVAG, zonder dat er een vergunning voorhanden is voor het verder aanleggen van het warmtenet naar de ontvanger (i.e. de wijk Nieuw Zuid te Antwerpen Centrum). De Minister bevestigt in vermeld besluit reeds de mogelijkheid om middels een vergunningsaanvraag zelf ‘projecten’ af te bakenen en naderhand ook te vergunnen.

De aangehaalde motivering over de impact van de opsplitsing van het ‘totaalproject’ op de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is bovendien volledig in tegenspraak met de eerdere beslissing om de aanvraag ontvankelijk en volledig te verklaren.

Op 30 oktober 2018 wordt de aanvraag (terecht) volledig en ontvankelijk verklaard, zoals weergegeven in het bestreden besluit. Door deze verklaring geeft de vergunningverlenende overheid aan:

dat een volledige beoordeling van de aanvraag mogelijk is en dat zij de aanvraag met kennis van zaken kan beoordelen;

dat de bouw en exploitatie van de nieuwe installatie en de sloop van de bestaande installatie met invulling van de vrijgekomen zone twee afzonderlijke projecten zijn, die apart kunnen worden aangevraagd.

De vergunningverlenende overheid is dan ook niet consequent wanneer zij in het bestreden besluit stelt dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening (lees: een volledige beoordeling van de aanvraag) onmogelijk is op basis van de stukken in het aanvraagdossier. Deze stelling is tegenstrijdig met de eerder genomen beslissing in het kader van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek.

Door de manifeste tegenstrijdigheid tussen de twee beslissingen (nota bene in het kader van dezelfde aanvraagprocedure) worden artikel 2 en 3 van de Motiveringswet en het materiële motiveringsbeginsel geschonden. Een draagkrachtige motivering mag immers geen tegenstrijdigheid bevatten, ook niet tussen twee overheidsbeslissingen¹². Een tegenstrijdige motivering is ook onverenigbaar met de eis van consistentie, die een aspect is van de materiële motiveringsplicht¹³.

Tweede onderdeel

Het bestreden besluit stelt als volgt de sloop van de bestaande installatie in vraag (eigen markering):

...

In tegenstelling tot wat wordt gesuggereerd in het bestreden besluit staat de sloop van de bestaande installatie in de toekomst vast omwille van verschillende elementen:

-uit het aanvraagdossier en het project-MER blijkt eenduidig dat de bestaande installatie zal worden afgebroken zodra de nieuwe installatie op volle kracht werkt;

-op basis van de vergunningen is de gelijktijdige exploitatie van beide installaties onmogelijk. De bestaande installatie is vergund tot 2025 voor een capaciteit van 159.000 ton/jaar. De aanvraag voor de nieuwe installatie voorziet een capaciteit van 190.000 ton/jaar voor onbepaalde duur. De nieuwe installatie moet binnen 5 jaar in werking zijn op straffe van het verval van de vergunning. Vanaf het moment dat de nieuwe installatie operationeel is, zal de volledige capaciteit daarin worden verwerkt zodat de bestaande installatie elk nut verliest.

Verzoekende partij is een opdrachthoudende vereniging die vanuit de vennoten een specifieke opdracht met betrekking tot de verwerking van het huishoudelijk afval moet vervullen. Zij vervult daarmee een taak van algemeen belang, met name de verwerking van het huishoudelijk afval met de best beschikbare technologie. Dit algemeen belang houdt in dat verzoekende partij deze taak moet uitvoeren, niet alleen op de meest ecologisch verantwoorde wijze, maar ook rekening houdende met het zuinigheidsbeginsel. Het is economisch onverantwoord om twee afvalverwerkingsinstallaties vlak naast elkaar te laten voortbestaan daar dit niet nodig is voor de verwerking van het afval van de vennoten, zodat het zuinigheidsbeginsel in dat geval zou worden geschonden.

Een andere invulling van de bestaande installatie, voor zover technisch mogelijk, is juridisch onmogelijk aangezien verzoekende partij zich conform haar statuten enkel

mag bezig houden met afvalverwerking, zodat een andere aanwending onmogelijk is.

Er is geen enkele reden om voor te houden dat de sloop van de bestaande installatie deel moet uitmaken van de aanvraag om hierover zekerheid te bekomen. Alle adviesinstanties, met uitzondering van de afdeling GOP (RO), zijn het hiermee eens. In het advies van de stad Antwerpen (stuk nr. 6, pagina 12) wordt zelfs verwezen naar de invulling van de zone na de afbraak (cf. supra, randnummer 4).

De stelling dat er in de huidige aanvraag geen rechtszekerheid bestaat dat de bestaande installatie in de toekomst gesloopt zal worden is dan ook feitelijk foutief, waardoor een schending voorligt van artikel 2 en 3 van de Motiveringswet en het materiële motiveringsbeginsel.

Volgens uw Raad¹⁴ houdt het zorgvuldigheidsbeginsel in dat de vergunningverlenende overheid bij het beoordelen van een vergunningsaanvraag rekening moet houden met alle relevante elementen die verband houden met een goede en duurzame ruimtelijke ordening. In casu is dit niet gebeurd en wordt het zorgvuldigheidsbeginsel dan ook geschonden. Bij het blijvend in vraag stellen van de sloop wordt immers geen rekening gehouden met alle relevante feitelijke omstandigheden en alle relevante stukken uit het aanvraagdossier.
...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt in het eerste onderdeel in essentie dat de verwerende partij ten onrechte meent dat de afbraak van de bestaande installatie deel diende uit te maken van de aanvraag, terwijl de nieuwe gevraagde installatie zowel functioneel als technisch volledig los staat van de bestaande installatie. De verzoekende partij acht het bovendien tegenstrijdig dat de aanvraag ontvankelijk en volledig bevonden wordt en tegelijk de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening onmogelijk wordt bevonden.

In het tweede onderdeel bekritiseert de verzoekende partij dat de verwerende partij de toekomstige afbraak van de bestaande installatie in vraag stelt, terwijl dit afdoende blijkt uit de stukken van de aanvraag.

2.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag betrekking heeft op een site die in functie staat van de exploitatie van een bestaande afvalverwerkingsinstallatie.

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat de vergunningsaanvraag betrekking heeft op een nieuw project bestaande uit de exploitatie en bouw van een nieuwe afvalenergiecentrale, inclusief nieuwe verhardingen, ondergrondse leidingen, een werf- en werkzone, een toegangshelling en een nieuwe waterpoel. De nieuwe centrale wordt op het terrein van en aansluitend bij de bestaande verbrandingsinstallatie voorzien.

De verwerende partij stelt onder meer vast dat volgens de aanvraag verschillende zaken op het terrein zullen worden afgebroken of verwijderd, maar dat de afbraak van de bestaande centrale niet is vervat in de betrokken aanvraag. De verwerende partij overweegt dat derhalve een situatie ontstaat waarbij de bestaande en nieuwe installatie op de site aanwezig zullen zijn, dat in de aanvraag wordt vermeld dat een vergunning zal worden aangevraagd voor de afbraak van de bestaande centrale na de realisatie en ingebruikname van de nieuwe installatie, maar dat daardoor

geen rechtszekerheid bestaat dat de bestaande installatie zal worden afgebroken en dit ook niet als voorwaarde kan worden opgelegd.

3.

Uit de uiteenzettingen in het verzoekschrift en overigens ook uit de stukken van het dossier blijkt dat de verzoekende partij beoogt om een nieuwe verbrandingsinstallatie te bouwen op de site van de bestaande verbrandingsinstallatie en weliswaar stelt de intentie te hebben om de bestaande verbrandingsinstallatie in de toekomst te slopen, doch stelt daarvoor later een afzonderlijke vergunningsaanvraag in te dienen. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij aanvoert, wordt de intentie van de verzoekende partij tot een toekomstige afbraak niet in vraag gesteld in de bestreden beslissing. Integendeel wordt die intentie expliciet verwoord in de bestreden beslissing.

Er kan in elk geval niet ontkend worden dat de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing maar een deel is van hetgeen door de verzoekende partij finaal beoogd wordt op de site. De verzoekende partij legt er zelfs de nadruk op dat er thans reeds “*rechtszekerheid*” zou zijn dat bestaande installatie zal worden afgebroken.

De betrokken aanvraag heeft derhalve enkel betrekking op een deel van het totaalproject dat de verzoekende partij voor ogen heeft op de site. Uit de overwegingen in de bestreden beslissing kan niet afgeleid worden dat de verwerende partij de aanvraag niet beschouwt als een (deel)project dat op een ontvankelijke wijze afzonderlijk kan ingediend worden. Integendeel, zoals de verzoekende partij het zelf stelt en aanvoert, werd haar aanvraag volledig en ontvankelijk bevonden.

Het staat een aanvrager in principe ook vrij om een bepaald project op te splitsen in meerdere deelprojecten en voor elk van deze deelprojecten afzonderlijk een vergunningsaanvraag in te dienen. Dit kan er evenwel niet aan in de weg staan dat de vergunningverlenende overheid een globale beoordeling maakt van het totale project en zijn gevolgen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het precies die globale beoordeling is die heeft geleid tot de weigering van de betrokken aanvraag. De argumentatie dat de nieuwe installatie functioneel en technisch los staat van de bestaande installatie en dat een afzonderlijke aanvraag kan ingediend worden voor de sloop van de bestaande installatie, kan derhalve niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Deze argumentatie kan immers niet in verband worden gebracht met het weigeringsmotief in de bestreden beslissing.

4.

Zoals reeds aangegeven steunt de bestreden beslissing, onder meer, op de vaststelling dat de aanvraag er toe leidt dat er twee centrales op de site zullen aanwezig zijn en dat de afbraak van de oude centrale niet als voorwaarde kan worden opgelegd. De verzoekende partij betwist dat ook niet. De verzoekende partij betwist enkel dat, zoals wordt overwogen in de bestreden beslissing, “*er (...) geen rechtszekerheid is dat de bestaande verbrandingsinstallatie in de toekomst zal verdwijnen*”.

De verzoekende partij argumenteert dat er geen enkele reden is om de afbraak van de bestaande installatie te integreren in de aanvraag voor de bouw van een nieuwe installatie om zekerheid te bekomen dat de bestaande installatie zal gesloopt worden. Ze verwijst daarvoor naar haar aanvraag, het project-MER en het feit dat de bestaande installatie is vergund tot 2025 en haar nut zal verliezen van zodra de nieuwe installatie functioneel is. Er wordt tevens verwezen naar verschillende gunstige adviezen voor de aanvraag.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij geen kritiek levert op het feit dat een aanvraag die ertoe leidt dat er twee afvalverwerkingsinstallaties bestaan op dezelfde site, een weigeringsmotief kan uitmaken in het licht van een beoordeling van de verenigbaarheid van de

aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. De stelling van de verzoekende partij is eerder dat één van de twee installaties in de toekomst zal verdwijnen. De zekerheid die de verzoekende partij daartoe ziet zijn echter enkel de intenties van de verzoekende partij zelf, die worden verwoord in haar aanvraag en in het project-MER. Zelfs indien aan die verwoorde intenties niet dient getwijfeld te worden, kunnen ze niet worden beschouwd als “*rechtszekerheid*” zoals de verzoekende partij voorhoudt. Intenties die in een aanvraag worden opgenomen omtrent toekomstige aanvragen kunnen immers door de vergunningverlenende overheid niet worden afgedwongen. Het gegeven dat er aantal gunstige adviezen zijn omtrent de aanvraag doet aan die conclusie geen afbreuk. In de feiten uiteenzetting zijn bovendien twee adviezen aangehaald die op dat punt overigens wel ongunstig zijn.

De kritiek van de verzoekende partij op de overweging in de bestreden beslissing dat er geen rechtszekerheid is dat de bestaande installatie in de toekomst zal verdwijnen, is derhalve ongegrond. Dit heeft tot gevolg dat het weigeringsmotief dat daarmee verband houdt, en volstaat om de bestreden beslissing te dragen, overeind blijft. De kritiek van de verzoekende partij op de overige overwegingen in de bestreden beslissing is, in het licht van het voorgaande, kritiek op overtuigende motieven die niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden.

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN

1.

Overeenkomstig artikel 33 DBRC-decreet dienen de kosten van het beroep ten laste gelegd te worden van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten.

2.

De kosten van het beroep, met inbegrip van de door de verwerende partij gevraagde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, dienen ten laste gelegd te worden van de verzoekende partij.

Op de vraag van de verzoekende partij en de tussenkomende partij tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding kan niet worden ingegaan.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aartselaar is onontvankelijk.
2. De verzoeken tot tussenkomst van de heer Ronald VERELST, mevrouw Chantal DE CAUWER, de heer Dirk 's JONGERS en de heer Reinhard VANDEKERCKHOVE zijn onontvankelijk.
3. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 500 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor 100 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 november 2019 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ